

Oğlan ve Dostluk Çiftliği



Çınar BİBER

Ođlan ve Dostluk iftliđi

ınar BİBER



Parlak bir cumartesi sabahı, Leo adında bir oğlan sarı yağmur çizmelerini giydi. Kurtarılmış hayvanlar için özel bir yer olan Dostluk Çiftliği'ne gidiyordu. Patikadan aşağı koşarken çantası zıplıyordu. "Herkesle tanışmak için sabırsızlanıyorum!" dedi. Çiftlik kapısı gıcırdayarak açıldı ve sıcak bir saman ve elma kokusu dışarı süzüldü.



Kapıda, yüzünde sıcak bir gülümseme olan bir çiftçi Leo'yu karşıladı. "Dostluk Çiftliği'ne hoş geldin! Burada her hayvanın bir hikâyesi var. Hepsinin ilgiye ve sevgiye ihtiyacı var." Leo hevesle başını salladı. Büyük kırmızı ahıra, yeşil tarlalara ve küçük gölete baktı. "Nereden başlayayım?" diye sordu. Çiftçi güldü. "Beni takip et!"



Önce Leo, bir kulağı sarkık, diğeri dik, tüylü bir köpek yavrusu olan Pip ile tanıştı. Pip'in boynunda parlak pirinç bir etiketli kırmızı bir tasma vardı. Zıplıyor ve tüylü kuyruğunu sallıyordu. "Pip'in her gün yürüyüşe ihtiyacı var," dedi çiftçi. "Yardım eder misin?" Leo tasmayı kaptı. "Evet!" diye bağırdı. Pip elini yaladı ve yola koyuldular.



Pip, Leo'yu ahırın yanından ve göletin etrafından çekti. Her şeyi kokladı ve kelebekleri kovaladı. Leo güldü ama kısa süre sonra kolu yoruldu. "Bir köpek yavrusunu yürütmek zor iş!" dedi. Çiftçi gülümsedi. "Öyle. Ama Pip'in buna her gün ihtiyacı var, yağmur da olsa güneş de. İlgilenmek demek bu." Leo başını salladı ve Pip bir taşı koklamak için dursa bile yürümeye devam etti.



Sonra Leo, parlak kestane rengi tüyleri ve krem beyazı yelesi olan nazik bir midilli olan Daisy ile tanıştı. Alnında beyaz bir yıldız parlıyordu ve mavi bir yular takıyordu. "Daisy taranmayı çok sever," dedi çiftçi. "Tüyleri karışıyor." Leo yumuşak bir fırça aldı. Daisy hareketsiz durdu ve gözlerini kapattı. Leo yavaş, nazik daireler çizerek fırçaladı.



İlk başta Leo çok hızlı fırçaladı. Daisy kuyruğunu salladı ve geri çekildi. "Yavaş," dedi çiftçi. "Fırçalamak sabır ister. Onunla ilgilenmenin bir parçası bu." Leo bu kez daha yavaş bir şekilde tekrar denedi. Daisy yumuşak bir iç çekti. Bitirdiğinde, omzuna burnunu sürttü. Leo sırttı. "Hoşuna gitti!" diye fısıldadı. Çiftçi başını salladı. "Evet. Ve sen iyi bir iş çıkardın."



Sonra Leo yüksek bir vaklama duydu. Beyaz tüyleri kabarmış olan Quackers adlı ördek paytak paytak yanlarına geldi. Parlak turuncu bir gagası ve bir bacağına küçük yeşil bir bant vardı. "Quackers'ın her gün temiz suya ihtiyacı var," dedi çiftçi. "Ördekler kirlenir." Leo gölete baktı. Yapraklar ve çamurla doluydu. "Ben yardım edebilirim!" dedi.



Leo bir kova kaptı ve eski suyu boşalttı. Göleti taze, berrak suyla doldurdu. Quackers mutlulukla su sıçrattı, kanatlarını çırttı. "Vak, vak!" dedi, sanki ona teşekkür eder gibi. Leo güldü. "Çok komik!" Çiftçi gülümsedi. "Temiz su günlük bir iştir. Onu sağlıklı ve mutlu tutar. Bunu iyi yaptın."



Sonunda Leo, gri ve beyaz tüyleri ve küçük kıvrık boynuzları olan tüylü bir keçi olan Barnaby ile tanıştı. Barnaby'nin boynunda küçük bir çingiraklı ip tasma vardı. Çitin yanında tek başına duruyor ve üzgün görünüyordu. "Barnaby biraz yalnız," dedi çiftçi. "Keçilerin arkadaşına ihtiyacı var. Onunla oturur musun?" Leo bir saman balyasına oturdu. Barnaby yanına koştu.



Barnaby Leo'nun çantasını kokladı ve kolunu kemirdi. Leo kıkırdadı. "Hey! O benim!" Barnaby'nin tüylü başını okşadı. Keçi ona yaslandı ve mutlu bir meleme sesi çıkardı. "Senden hoşlanıyor," dedi çiftçi. "Arkadaşlık da bir tür ilgidir. Sadece burada olmak bile büyük bir fark yaratır." Leo gülümsedi ve uzun bir süre Barnaby'nin yanında kaldı.



Güneş batmaya başladığında Leo saman balyasında oturdu, yorgun ama mutluydu. Pip'in yürüyüşünü, Daisy'nin fırçalanmasını, Quackers'ın temiz suyunu ve Barnaby'nin arkadaşlığını düşündü. "Hayvanlarla ilgilenmek çok iş," dedi. "Ama iyi hissettiriyor." Çiftçi başını salladı. "İyilik sadece iyi hissetmek değildir. İşlerini mutlu bir kalple yapmaktır."



Leo ellerine baktı. Fırçalamaktan ve kova doldurmaktan kirlenmişlerdi. Ama gurur duyuyordu. "Yarın yine gelmek istiyorum," dedi. "Pip'in bir yürüyüşe daha ihtiyacı olacak. Daisy'nin taranmaya ihtiyacı olacak. Quackers'ın temiz suya ihtiyacı olacak. Ve Barnaby'nin arkadaşına ihtiyacı olacak." Çiftçi gülümsedi. "Önemli bir şey öğrendin. Şefkat, sorumluluk içerir."



Eve dönerken Leo annesine hayvanlarla ilgili her şeyi anlattı. "Sevginin bu kadar iş demek olduğunu bilmiyordum," dedi. "Ama buna değer." Pip'in sallanan kuyruğunu ve Daisy'nin burnunu sürmesini düşündü. Quackers'ın mutlu su sıçratmasını ve Barnaby'nin sıcak yaslanmasını düşündü. "Geri dönmek için sabırsızlanıyorum," dedi. "Her zaman yapacak bir şey var."



"Yarın yine gelecek misin?" diye sordu çiftçi. "Evet!" dedi Leo. "Pip'i yürüteceğim, Daisy'yi fırçalayacağım, Quackers'ın suyunu temizleyeceğim ve Barnaby ile oturacağım." Çiftçi ona her hayvanın resminin olduğu küçük bir çizelge verdi. "İşte görev listen," dedi. "Bitirdiğinde her birini işaretle." Leo onu sıkıca tuttu. "İşaretleyeceğim!"



O gece Leo çizelgeyi duvarına astı. Her görevi bir pastel boyayla işaretledi. İçi ısındı. İyiliğin sadece bir duygu olmadığını öğrenmişti. İşlerini mutlu bir kalple yapmaktı. Ve Dostluk Çiftliği'nde her zaman yapacak bir iş ve her zaman ona ihtiyacı olan bir arkadaş vardı.



Ertesi sabah Leo yine sarı yağmur çizmelerini giydi. Çantasını kaptı ve çiftliğe koştu. Pip havladı, Daisy kişnedi, Quackers vakladı ve Barnaby meledi. Leo gülümsedi. "Döndüm!" diye seslendi. Ve arkadaşlarıyla ilgilenmenin her günün en güzel parçası olacağını biliyordu.